

Zdravím Vá's,

je'm vysoký' stary' strom. Mým domovem je už' více jak sto let myslim a přimo uprostred lesa. Během celých těch let jsem se nemohl ani o kou-
siček pohybat, a tak jsem ale ty roky přemýšlel. Časobratě jsem přemýšlel nad naprosto mediální'ými věcmi, ale až' ve starší' jsem poznal, co je důležitě'. Také' jsem zjištl, že pokud se o své' myšlenky s nikým nepodělím, zůstanou nevyužitý'. Proto Vá'm tedy píšu, chci, abyste věděli, co je pro budoucnost důležitě' a abyste se poučili ze starých a stále opakovanych chyb.

Z celého lesa jsem nejvyšší', a tak vidím na celý' les a ještě' dále. Zná'm zde každý' strom a pokarde' je mi líto, když' z něho zívota zmizí. Každě' ráno vidím ptáčky usedat do korun stromů'. Každě' ráno vidím srábkem' poličky ~~smýkat~~ smýkat kamery. Každě' ráno slyším a cítím les. Můžete se jet podívat navšech sedm divů' světa, ale myslím, že já' jsem součástí' toho orme'ho, a je škoda, že si to málokdo uvědomuje. Všechny divy světa jsou máleziťe obdivovatelný' a chvatelný', tak proč ne lesy? Bez sedmi divů' světa by se člověk obešel, ale bez má's?

Proč jistě' jimi zdroje' tepla než' ohně'. Ale na co by člověk psal? Co by dychal? Vždyť' deštné' pralesy jsou plícemi' Země'. Bez stromů' by jistě' neexistovala spousta slavných děl. Na co by Shakespeare napsal Romea a Julii? Čím by Leonardo Da Vinci namaloval Monu & Lisu? Na byrek = kovu a plánu by každě'ho brzo přestal bavit.

Les je také' domovem mnoha živočišů' a rostlin. Kde by da-
tel hledal dřevotvarný' hmyz? Stromy dokáží' člověku dodat energii, ale málokterý' z lidí' je ochotný' tuto energii zase nahradit. Nikdo si také' neuvědomuje, že by lidstvo bez stromů' přišlo také' o hudbu. Velká' část' hudebních nástrojů' je vyra'bena právě' ze dřeva. Tento materiál lze samozřejmě' nahradit pi-
ným, ale i zvek se společně' s materiálem změní'.

Nikdo by už' taky nikdy nepsal zradný' dopis. Eri'stují' ně

e-mailly, ale ty jsi mesolmi. Když čteš dopis, má to své nezamí-
slené kouzlo. O člověku Vám ~~do~~ dopis něco říká. Každý
má jiné písmo. Jakmile dopis vyčtete, něco uvidíte. Například
Vám nos polehce přimá nasládlá vůně a oči pokleštrá trásmo
vyumělkované písmena a ihned víte, že tento dopis je od babičky
a o to víc se těšíte na samotný obsah. Ručně psaný dopis Vás
tedy může potěšit, avšak byste si ho přečli. E-mail toho kouzla
postrádá.

Dříve věštvě ve starém Babilóně věřili, že osud každého
je zapsán ve hvězdách již před jeho narozením. Každý večer si zvo-
u a zvonu prohlíželi noční nebe. Někdy měli pocit, že hvězdy
jsou dírký v podlaze nebe. Pokud měli starí Babilónané
pravdu, tak můžete jít doufat, že mi bude nebe nakloněno.
Tenkrát se ovšem nejedná o mekaforu.

Každé léto viděl jsem děti ležet v lese při sbírání
hub, každou zimu hledají v lese zvrátá utociště a každý m
dnem slyším tukalet davy. Je mi smutno při přemýšlení,
že by tomu mohl být někdy konec. Neměla by i Vám léto,
když se už nikdy neslyší ohen charakteristický zvuk a mel-
u-li neopakovatelnou vůni lesa?

Ja, lehký strach, doufám, že jsem své myšlenky alespoň nepík
vyvol. Chci, abyste věděli, že my, malé, i velké strachy, chceme být,
lidi, s Vámi.

Strach z myšlenky

Karolína Smutková, 13 let
25 Vidě 181
Vidě
756 53